

„Овергаз Инк“ АД, гр. София обжалва решение от 09.09.2009 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), с което е прекратена преписка № II-26/2009 г., образувана по заявление вх. № Е-ЗЛР-Л-30/09.06.2009 г. на „Овергаз Инк“ АД с искане за издаване на лицензия за дейността „съхранение на природен газ“ за поле „Галата“.

Фактите по делото са следните:

Административното производство е започнало по заявление на дружеството жалбоподател от 09.06.2009 г. за издаване на лицензия, с условие за изграждане на енергиен обект, за съхранение на природен газ в подземно газово хранилище „Галата“. В заявлението е посочено, че газовото находище е изчерпано. „Овергаз Инк“ АД не притежава лицензии по Закона за енергетиката и енергийната ефективност (отм.) и по Закона за енергетиката. Дружеството предвижда строителство и въвеждането в експлоатация на подземно газово хранилище „Галата“ да бъде извършено за две години и иска срокът на лицензията да е максималния.

Регулаторният орган е счел, че не са представени всички документи, поради което с писмо от 16.06.2009 г. е изискал да бъдат представени допълнителни като на основание чл. 4, ал. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката е дал 7-мо дневен срок за това. „Овергаз Инк“ АД е представил исканите документи на 29.06.2009 г.

На 18.06.2009 г. ДКЕВР е поискала информация от министъра на икономиката и енергетиката относно срока на концесионния договор, сключен с „Мелроуз рисорсиз“ ООД, с предмет осъществяване на добив на природен газ от поле „Галата“ в рамките на концесионната площ, включително транспорта и продажбата на добития природен газ, и има ли специфични условия за концесионера след изтичане на договора.

С писмо от 26.06.2009 г. зам. министърът на икономиката и енергетиката е посочил, че срокът на концесионния договор изтича на 16.06.2026 г. Същият може да бъде прекратен и по-рано при настъпване на уговорените за това условия, едно от които е по взаимно съгласие на страните, както и добивът в находище „Галата“ може да се преустанови и преди изчерпване на запасите с цел трансформирането му в газохранилище. В този случай страните следва да се договорят за сроковете и условията за ползване на находище „Галата“ като газохранилище преди да се вземе решение за трансформацията му. В писмото е посочено също, че в момента находището е в експлоатация, с действащ концесионен договор и не е налице споразумение за трансформацията му в газохранилище.

На 10.07.2009 г. е изготвен доклад от работна група на ДКЕВР относно заявлението на „Овергаз Инк“ АД за издаване на лицензия за съхранение на природен газ. В доклада е възпроизведено становището на министерството на икономиката и енергетиката, като е прието, че след прекратяване на концесионния договор и постъпване на искане за издаване на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката може да бъде открита процедура за издаване на лицензия за извършване на дейността „съхранение на природен газ“ за подземно газово хранилище „Галата“. Работната група е предложила да се вземе решение за приемане на доклада, да се насрочи открито заседание по реда на чл. 13, ал. 3 от Закона за енергетиката и да се покани заявителя.

ИЗТЕСЛЕН КАЗУС - 12.07.2013г

На 13.07.2009 г. е проведено закрито заседание на ДКЕВР, на което е обсъдено становището на работната група и е взето решение, с което е приет доклада, насрочено е открито заседание за разглеждането му на 21.07.2009 г., за участие в което да се поканят „Овергаз Инк“ АД, „Булгаргаз“ ЕАД, „Булгартрансгаз“ ЕАД, „Мелпроуз рисорсиз“ ООД и представители на министерството на икономиката и енергетиката.

По делото не са налице доказателства да е проведено открито заседание на посочената дата.

С нов доклад от 08.09.2009 г. работната група отново е изложила фактите, посочени в предходния доклад и е счела, че регулаторният орган не е компетентен да се произнесе, поради което е предложила да се приеме доклада и преписката да бъде прекратена.

На проведено закрито заседание на 09.09.2009 г. ДКЕВР е взела оспореното решение и е прекратила преписката по искането за издаване на лицензия за осъществяване на дейността „съхранение на природен газ“. Като фактическо основание за постановяването на решението е възпроизведено съдържанието на писмото на министерството на икономиката и енергетиката.

Приложимо право Закон за енергетиката, Наредба за лицензиране на дейностите в енергетиката, АПК.

Въпроси:

1. Има ли правомощие ДКЕВР да издава лицензии за съхранение на природен газ? Дължал ли е произнасяне регулаторния орган по направеното искане?

2. Съответства ли решението на ДКЕВР на материалния закон и при постановяването му допуснати ли са съществени нарушения на административнопроизводствените правила?

3. Фактът, че е налице действащ концесионен договор може ли да обоснове отказа на ДКЕВР да се произнесе по съществуващото искане?

4. Кой е процесуалния ред за оспорване на решението на регулаторния орган и кой съд е компетентен да се произнесе по жалбата?

5. С какъв акт следва да се произнесе съдът, подлежи ли същият на обжалване и по какъв ред?

ОТГОВОРИ:

1. Правилото чл. 21, ал. 1, т. 1 вр. чл. чл. 39, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката императивно регламентира, че в правомощията на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране е да издава лицензии за съхранение на природен газ. При подадено редовно заявление за издаване на лицензия, регламентирана в закона, регулаторният орган е компетентен и е длъжен да се произнесе по съществуващото искане като издаде лицензия или откаже издаването ѝ. В правомощията на комисията е да извърши проверка на редовността на искането и приложените към него документи. В случая ДКЕВР е счела, че представените документи са непълни и е дала срок на заявителя да отстрани нередовностите. Дружеството е изпълнило задължението си и е представило поисканите документи. Независимо от това

административният орган не се е произнесъл по съществуващото на искането, без да са налице хипотезите на чл. 56, ал. 2 вр. чл. 30, ал. 2 от АПК, като в производството по искане за издаване на лицензия в Закона за енергетиката не е регламентиран друга хипотеза за прекратяване на същото. Ето защо административният орган е дължал произнасяне по направеното искане.

2. Посоченото фактическо основание за издаване на оспореното решение (наличие на действащ концесионен договор) не е материалноправна предпоставка за отказ за произнасяне по същество на направеното искане за издаване на лицензия за съхранение на природен газ. Обстоятелствата, свързани с действието на концесионния договор не могат да мотивират извод за наличие на хипотеза при която трябва да бъде прекратена и архивирана преписката.

Оспореното решение е постановено и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като комисията не е провела насроченото открито заседание, с което е лишила жалбоподателя да упражни правата си, регламентиран в закона. Освен това след като регулаторният орган е счел, че издаването на лицензия за съхранение на природен газ е извън неговата компетентност, то същият е следвало да изпрати преписката на компетентния орган съгласно изискването на чл. 31, ал. 2 от АПК.

3. Фактът, че е налице действащ концесионен договор не обосновава отказът на ДКЕВР да се произнесе по съществуващото на искането, а именно да издаде или откаже издаването на лицензия като изложи фактическите основания за това. Действащият концесионен договор би могъл да бъде фактическо основание за отказ за издаване на лицензия за съхранение на природен газ, но не и за отказ за произнасяне по същество на направеното искане.

4. Процесуалният ред за оспорване на решението е чл. 197 и сл. от АПК, жалбата се разглежда в закрито заседание. Компетентен да се произнесе като първа съдебна инстанция е Върховния административен съд - тричленен състав.

5. Съдът се произнася с определение, което подлежи на обжалване с частна жалба от страните, участващи в административното производство, пред петчленен състав.